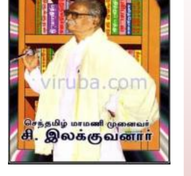
கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின் நிற்க அதற்குத் தக

குறள் விருந்து

குறள்நெறி பரப்பத் **திங்கள் தோறும் வெளி வரும் உலகின் ஒரே சிறுவர் மின்னிதழ்**

தி.வ.ஆ.-2054 சித்திரை- 11 பொ.ஆ.-2023 ஏப்பிரல்-24

உலகத் திருக்குறள் இணையக் கல்விக்கழகத்தால் வெளியிடப்படும் இலவச இணைய இதழ்

குறளைக் கற்போம் குழந்தைகளே

குன்றெனப் புகழைக் குவிப்போமே

பிஞ்சு வயதினில் கற்றிடும் குறளால்

நெஞ்சில் நன்னெறி விதைப்போமே

சிறுவர்கள் பயிலும் குறள்நெறியால்

பெருமைகள் பலவும் சேர்ப்போமே

வள்ளுவர் தந்த வான்மறையால்

வாழ்வில் சிறப்புடன் உயர்வோமே

நாடும் வீடும் நலம் பெறவே

நாளும் குறளைக் கற்போமே

கசடறக் கற்றுத் தெளிவோமே

கற்றபின் அதன்வழி நிற்போமே

வல்லரசாய் நாட்டை வளர்ப்போமே

வல்லமை பெற்றிட உழைப்போமே

சிறப்பாசிரியர்: முனைவர் முரசு நெடுமாறன் பொறுப்பாசிரியர்: திருமதி.தாமரை சீனிவாச ராவ்

ஆசிரியர்:மறைமலை இலக்குவனார்

வணக்கம்.வாருங்கள்.

பள்ளிப் படிப்பை முடித்தவரா?

போட்டித் தேர்வே பெரிதென்றே
பெற்றோர் மிரட்டும் நேரம் இதே!
வேண்டும் என்றே மிரட்டவில்லை!
உங்கள் வாழ்க்கை சிறப்புப் பெறவே
அவர்கள் காணும் கனவு வெல்ல
உங்களைத் தொல்லை செய்வது இயல்பே!
ஒன்றை மட்டும் என்றும் மறவேல்!
வையகம் பெரிதே வாய்ப்புகள் மிகுதி!
மதிப்பெண் மட்டுமே வாழ்க்கை அல்ல!
மருத்துவம் பொறியியல் மட்டுமா உலகம்!
உங்கள் ஆற்றல் மிகவும் பெரிதே!
திண்ணிய எண்ணமும் திடமிகு முயற்சியும்
எண்ணிய வாழ்வை நல்கிடுமே
உலகை வெல்வீர்! உயர்வு கொள்வீர்!
வாய்ப்புகள் நிறையக் காத்திருக் கின்றன!
எத்தனை விதமாய்க் கல்வித் துறைகள்!
எண்ணிப் பார்த்தால் வியப்பே மிகுதி!
நாளிதழ் ஊடகம் வழிகாட் டிடவே
நாடுவீர் பொருந்திய படிப்பைக் காணவே!
மாநில அரசும் ஒன்றிய அரசும்
போட்டி போட்டு உதவ வருகிறார்!
தேர்வீர் நல்ல துறையை எளிதாய்!
சேர்வீர் உமக்கு அண்மைப் பகுதியில்!
உழைப்பும் கருத்தும் செலுத்தும் மாணவர்
உயர்வைப் பெறுதல் உறுதியன்றோ?

சிறுவர் இலக்கியம்

குறள் விளக்க நாடகம்

முனைவர் முரசு நெடுமாறன்

(நம் இதழின் சிறப்பாசிரியர்.உலகப்புகழ்பெற்ற பாவலர்.மலேசியாவின் முதுபெரும் இலக்கியப் படைப்பாளி.தமிழ்நாட்டு அரசால் முதன்முதலில் விருது வழங்கிச் சிறப்புச் செய்யப்பட்ட அயலகத் தமிழர் என்னும் பெருமைக்குரியவர்.மலேசிய வானொலியில் ஆயிரக்கணக்காகக் குழந்தைநாடகங்களை எழுதிக்குவித்த அருந்திறலாளர்.)

வடு மறையாது

காட்சி : 1

இடம் : இளவாணன் இல்லம்
கதை மாந்தர் : இளவாணன், இளவாணன் அன்னை..
நேரம் : மாலை

நிலை : இளவாணன் தன் நண்பன் வடமலை வீட்டிற்குச் செல்ல அன்னையிடம் இசைவு - அனுமதி கேட்டல்

இளவாணன் : அம்மா, நேற்று நான் உங்களிடம் கேட்டுக் கொண்டபடி என் நண்பன் வடமலை வீட்டிற்குப் போய் வரட்டுமா?

இளவாணன் தாய் : அதுபற்றி நான் பலவாறு எண்ணிப் பார்த்தேன். நீ அங்குச் செல்வது எனக்குச் சரியாகப் படவில்லை.

இளவாணன் : ஏன் அம்மா அப்படிச் சொல்கிறீர்கள் ?

இளவாணன் தாய் : அவன் முரட்டுத்தனம் உடையவன்போல் தெரிகிறது. நீ மென்மையானவன்; அமைதியானவன். உனக்கும் அவனுக்கும் சரிப்பட்டு வராது என்று நினைக்கிறேன்.

இளவாணன் : வடமலை வீட்டிற்கு நான் மட்டும் செல்லவில்லை. என் மற்ற நண்பர்களும் போகிறார்கள். நான் போகாவிட்டால்......

இளவாணன் தாய் : போகாவிட்டால் ஒன்றும் ஆகிவிடாது. அவன் பெரும் பணக்கார வீட்டுப் பிள்ளை. நீ ஏழைவீட்டுப் பிள்ளை. அதனால் அவர்கள் உன்னைத் தாழ்வாகக் கருத நேரிடலாம்.

இளவாணன் : இதுவரை என்னை யாரும் , ஏழை வீட்டுப் பையன் என்று ஒதுக்கியதில்லை அம்மா.

இளவாணன் தாய் : இதுவரை அப்படி நி னைக்கவில்லை. இனிமேலும் அப்படி நினைக்க மாட்டார்கள் என்பதற்கு என்ன உறுதி?

இளவாணன் : அம்மா! இதுவரை நான் உங்கள் சொல்லை மீறியதில்லை. இன்று அங்கு என் மற்ற நண்பர்களும் செல் லும்போது, நான் மட்டும் செல்லா விட்டால்...

இளவாணன் தாய் : என் மனத்தில் ஏதோ பட்டது. அதனால் உன்னைத் தடுக்க முயல்கிறேன்.

இளவாணன் : நீங்கள் போக வேண்டா என்றால் , நான் போகவில்லை அம்மா.

இளவாணன் தாய் : இளவாணா. நான் உன்னை வீட்டிலேயே அடைத்து வைக்க எண்ணியதில்லை. நீயும் எதற்கும் பிடிவாதம் பிடித்ததில்லை. இந்த நிகழ்வுக்கு நீ போக விரும்புவது எனக்குத் தெரிகிறது. உன்னை யாரும் தீய வழிக்குத் திருப்ப முடியாது என்பது எனக்குத் தெரியும் சரி, போய்வா. அங்குக் கவனமாக நடந்து கொள்.

இளவாணன் : நன்றி அம்மா! உங்கள் சொற்படியே நடந்து கொள்வேன்.

(இளவாணன் செல்லல்)

காட்சி முடிவு

இடம் : வடமலையின் வீடு

கதை மாந்தர் : வடமலை, அவன் தாய்.
நேரம் : இரவு

நிலை : விருந்து நடைபெறல் , வடமலை தன் நண்பர்களுடன் தனிமேசையில் அமர்ந்து உண்ணத் தொடங்குதல்.

வடமலை : என் அப்பாவுக்குப் பதவி உயர்வு கிடைத்திருக்கிறது. சம்பளமும் முன்பைவிடக் கூடியிருக்கிறது. அந்த மகிழ்ச்சியைக் கொண்டாடவே இந்த விருந்து.

நண்பன் 1 : இந்த விருந்து நிகழ்ச்சிக்கு எங்களையும் மறவாமல் அழைத்ததற்கு நன்றி.

வடமலை : வீட்டினுள் மிகப் பெரிய விருந்து நடைபெறுகிறது. உங்களுக்காக இங்கே தனியே ஏற்பாடு செய்தேன்.

நண்பன் 2 : நன்றி. வடமலை! ஆகா எத்தனை வகையான உணவுகள்!. எதை உண்பது? எதை விடுவது என்று தெரியவில்லை.

நண்பன் 1 : ம்... என்ன , இளவாணன் எதுவுமே பேசாமல் உட்கார்ந்திருக்கிறான்.

நண்பன் 2 : அவன் சாப்பாட்டில் மிகுந்த கட்டுப்பாடு உடையவன். எதையும் தேர்ந்தெடுத்து அளவோடுதான் சாப்பிடுவான்.

நண்பன் 1 : என்ன இளவாணா ! ஏன் சும்மா உட்கார்ந்து வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறாய்?

வடமலை : அவன் , இது போன்ற உணவு வகைகளைப் பார்த்தே இருக்கமாட்டான்.

இளவாணன் : நான் அளவோடுதான் சாப்பிடுவேன். முதலில் கொஞ்சம் பழச்சாற்றைப் பருகுகிறேன்.

நண்பன் 2 : ம்.............சரி பழச்சாற்றை எடுத்துக் கொள்.

(இளவாணன் பழச்சாறு இருந்த குவளையை எடுத்த போது கைத்தவறி விழுந்து பழச்சாறெல்லாம் மேசைமேல் ஊற்றி உணவுப் பொருட்களை யெல்லாம் நனைத்துவிட்டது. அப்போது...)

வடமலை : அடப்பாவி! இப்படிப் பண்ணிவிட்டாயே! உணவெல்லாம் வீணாகிவிட்டதே! உன்னை அழைத்ததே தப்பு. நீ ஒரு மட்டி , மடையன் குடிசை வீட்டில் வாழும் உனக்கு எப்படி நாகரிகம் தெரியும்?

நண்பன் 1 : என்ன வடமலை ? இளவாணன் வேண்டுமென்று செய்யவில்லையே! அவன் எடுத்தபோது கை தவறியதனால் தானே இப்படி ஆனது?

வடமலை : இல்லை , இல்லை. தன் வீட்டில் இப்படி ப்பட்ட உணவு கிடைக்காதே என்று பொறாமை ப்பட்டிருக்கிறான். அதனால் இப்படிச் செய்திருக்கிறான். நம்மை அமைதியாகச் சாப்பிட விடக்கூடாது என்று நினைத்திருக்கிறான். இவனைச் சும்மா விடக்கூடாது.

(வடமலை இளவாணனை ஓங்கி அறைதல். இளவாணன் கீழே விழுதல்; தலையில் காயம்பட்டுக் குருதி வெளிப்படல்)

நண்பன் 1 : என்ன வடமலை ! நீ அழைத்து விருந்துக்கு வந்தவனை இப்படிச் செய்யலாமா? இளவாணனை?

வடமலை : அவன் கிடக்கிறான். நீங்கள் வாருங்கள்.

அங்குள்ள மேசைக்குச் செல்லலாம். (எல்லாரும் போகிறார்கள்.
(இளவாணன் எழுந்து தன் வீட்டிற்குச் செல்லல்.)

(காட்சி முடிவு)

காட்சி : 3

இடம் : இளவாணன் இல்லம்

கதை மாந்தர் : இளவாணன் தாய், வடமலையின் தாய்.

நேரம் : இரவு

நிலை : வடமலையின் தாய் இளவாணன் தாயிடம் மன்னிப்புக் கேட்டல். இளவாணன் தாய் அவருக்கு த் திருக்குறள் நெறியை உணர்த்துதல்.

வடமலையின் தாய் : அம்மா! அம்மா!

இளவாணன் தாய் : வணக்கம். வாருங்கள். நீங்கள் யார்?

வடமலையின் தாய் : நான் வடமலையின் தாய்

இளவாணன் தாய் : உங்கள் வீட்டில் இன்று பெரிய விருந்து நடந்து கொண்டிருக்குமே. அதைவிட்டு விட்டு.... இங்கு ஏன் வந்தீர்கள். நீங்கள் உட்கார நல்ல நாற்காலி கூட இல்லை.

வடமலையின் தாய் : நான் அதனை எல்லாம் எதிர்பார்த்து வரவில்லை. உங்களிடமும் உங்கள் மகனிடமும் மன்னிப்புக் கேட்க வந்தேன்.

இளவாணன் தாய் : நீங்கள் ஏன் மன்னிப்புக் கேட்க வேண்டும் ? குற்றம் என் மகனுடையது. நான் பலவாறு எடுத்துச்சொல்லியும் உங்கள் மகன் அழைப்பை மதித்து அங்கு வந்தானே.... அது அவன் குற்றம்தானே?

வடமலை தாய் : அம்மா. உங்கள் மகன் தங்கமான பையன். என் மகன் அவனிடம் முரட்டுத்தனமாக நடந்து கொண்டதால்தான் உங்கள்

மகன் கீழே விழுந்தான் ; தலையில் காயம் பட்டு விட்டது என்று கேள்விப்பட்டேன். அவனை டாக்டரிடம் அழைத்துச் செல்லத்தான் நானே காரை ஒட்டிக் கொண்டு வந்தேன்.

இளவாணன் தாய் : அவனுக்கு நானே முதலுதவி செய்து கட்டுப் போட்டுப் படுக்க வைத்திருக்கிறேன். அவன் ஓய்வெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறான். தேவை எனில் நானே என் மகனை மருத்துவரிடம் அழைத்துச் செல்வேன்.

வடமலையின் தாய் : அம்மா. எங்களை மன்னிக்க மாட்டீர்களா ?

இளவாணன் தாய் : உங்களை மன்னித்து ஆகப்போவது என்ன ? என் மகன் தலையில் ஏற்பட்ட காயம் இன்னும் சில நாள்களில் ஆறிவிடலாம். ஆனால் உங்கள் மகனின் சுடு சொற்கள் , என் மகன் மனத்தில் ஏற்படுத்திய த ழும்பு இன்னும் எத்தனை ஆண்டுகள் ஆனாலும் மறையுமோ?

தீயினால் சுட்ட புண் புறத்தே வடு இருந்தாலும் உள்ளே ஆறிவிடும்; ஆனால் நாவினால் தீய சொல் கூறிச் சுடும் வடு என்றும் ஆறாது.

வடமலையின் தாய் : அம்மா நீங்கள் நன்கு படித்துப் பக்குவப்பட்டவர் என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். பெருமனம் கொண்டு......

இளவாணன் தாய் : ஒன்று சொல்கிறேன் கேளுங்கள். நான் சொல்லவில்லை ; திருவள்ளுவர் சொன்னதை உங்களுக்கு நினைவூட்டுகிறேன்.

“தீயினால் சுட்டபுண் உள்ளாறும் ஆறாதே
நாவினால் சுட்ட வடு”

இது திருக்குறள் 13ஆம் அதிகாரத்தில் வரும்
124ஆம் குறள்.

வடமலையின் தாய் : நான் திருக்குறள் படித்ததில்லை அம்மா.

இளவாணன் தாய் : தீயினால் நாம் ஒருவரைச் சுடுவோமேயானால் அது கொஞ்ச நாளில் ஆறிவிடும். ஆனால் தீய சொற்களால் ஒருவரை இகழ்ந்தால் அதனால் மனத்தில் ஏற்படும் த ழும்பு எந்தக் காலத்திலும் மறையாது. அது நினைவுக்கு வரும் போதெல்லாம் வலியை ஏற்படுத்திக் கொண்டே இருக்கும். அதனால் யாரையும் புண்படப் பேசக் கூடாது. இதனை உங்கள் மகனுக்கு உணர்த்துங்கள்.

வடமலையின் தாய் : அவனுக்கு அவன் செய்த தவற்றைச் சுட்டிக் காட்டுவேன் அம்மா. நான் தம்பிக்கு உணவு கொண்டுவந்திருக்கிறேன். தயவு செய்து எழுந்து சாப்பிடச் சொல்லுங்கள் அம்மா.

இளவாணன் தாய் : அவனுக்கு நான் உணவு கொடுத்துவிட்டேன். நீங்கள் கொண்டுவந்திருப்பது போன்ற உணவுகளை அவன் உண்ணமாட்டான். எளிமையான இயற்கை உணவே உண்ண அவனுக்குப் பழக்கியிருக்கிறேன்.

வடமலையின் தாய் : அம்மா...........

இளவாணன் தாய் : இதோ ஒரு திருக்குறள் புத்தகம் தருகிறேன். அவனைப் படிக்கத் தூண்டுங்கள்.

வடமலையின் தாய் : நான்..... நான்.....

இளவாணன் தாய் : நீங்கள் வீடுதேடி வந்ததற்கு நன்றி. சென்றுவாருங்கள். நாளைக்கு நிறைய வேலைகள் உள்ளன. நான் நேரத்தோடு உறங்கச் செல்ல வேண்டும்.

(வடமலையின் தாய் ஏமாற்றத்தோடு வீடு திரும்புகிறார்)

நாடகம் நிறைவு

செ.குருபரன் (பன்னிரண்டாம் வகுப்பு,பால வித்தியா மந்திர்,அடையாறு)

அனைவருக்கும் மகிழ்ச்சி தரும் இனிய சொல் இருக்கையில்
கேட்ட மாத்திரமே துன்பம் தரும் கொடிய சொல் கூறலாமா?

நீ

திருக்குறள் # 100

இனியவை கூறல்

இனிய உளவாக இன்னாத கூறல்
கனிஇருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று.

www.neerodai.com

குறள் விளக்கம் (மு.வ) :

இனிய சொற்கள் இருக்கும் போது அவற்றை விட்டுக் கடுமையான சொற்களைக் கூறுதல் கனிகள் இருக்கும் போது அவற்றை விட்டு காய்களைப் பறித்துத் தின்பதைப் போன்றது .

கோபம் வரும்போதும் கோபத்தை அடக்கவே குறள் வலியுறுத்துகிறது.அந்தச் சூழலில் எப்படி இனிய சொற்களைக் கூறுவது என்கிறீர்களா?இதோ விடை:

இப்படிச் சொல்லாதீர்கள்	இப்படிச் சொல்லுங்கள்
அட முட்டாளே	அடே புத்திசாலி
முட்டாள்தனமாய்ச் செய்கிறாயே	அறிவு கொழுந்துவிட்டு எரிகிறதா?
தொலைந்து போ	நலமாக இரு
பொய் சொல்லாதே	உண்மைக்கு மாறாய்ப் பேசாதே
பாவி படுபாவி	புண்ணியவானே
எக்கேடு கெட்டால் எனக்கென்ன	எங்கிருந்தாலும் வாழ்க

விடுமுறையைக் கொண்டாடலாம்! பெற்றவர்கள் திண்டாடவிடலாமா?

பாலாறு வெள்ள நீரில் மூழ்கி பள்ளி மாணவர்கள் பலி - சடலங்கள் மீட்பு

குளத்தில் ஆற்றில் ஏரியில் கடலில்
மூழ்கி இறந்திடும் துன்பச் செய்தி
அன்றாட வாடிக்கை ஆகி விட்டதே!
மலையில் ஏறவும் நீரில் மூழ்கவும்
ஆசை கொள்ளும் அன்புச் செல்வமே!
ஆபத்தைத் தவிர்த்தல் கடமை யன்றோ?
'அஞ்சுவ(து) அஞ்சாமை பேதைமை'யாம்!
அஞ்சுவ(து) அஞ்சல் அறிவார் தொழிலாம்!
அய்யன் வள்ளுவர் மொழிந்தார் நமக்கே
நாளும் போற்றிட அருமை அறிவுரை!
அதன்படி நடப்போம் அல்லல் தவிர்ப்போம்!
நீச்சல் எதுவும் தெரிந்து கொள்ளாமல்
நீர்நிலை தன்னில் இறங்கி விடாதீர்!
வெளியே செல்லும் ஆசை இருந்தால்
பெற்றோர் சுற்றம் பெரியோர் துணையுடன்
சென்றிடும் வழக்கம் என்றும் நன்மையே!

காவிரி ஆற்றில் மாணவிகள் அடுத்தடுத்து விழுந்த நிலையில் கீர்த்தனா என்ற மாணவி மூன்று பேரைக் காப்பாற்றியது தெரியவந்துள்ளது. நீச்சல் தெரிந்த **கீர்த்தனா**வுக்கு வயது பதின்மூன்று. இவர் ஏழாம் வகுப்பு படித்து வருகிறார். இவர் ஆற்றில் தத்தளித்துக் கொண்டிருந்த மூன்று மாணவிகளின் தலைமுடியைப் பிடித்து இழுத்துக் கரை சேர்த்துள்ளார். சாய் திவ்யதர்சினி, இரேணுகா உள்பட மூன்று பேரைக் காப்பாற்றினார்.

